

CHESSIE

4/92

Chesapeakekerho-Chesapeakeklubben r.y

CHESAPEAKEKERHO - CHESAPEAKEKLUBBEN RY

Toimihenkilöt - Funktionär 1992

HALLITUS

Puheenjohtaja

Gun Holmström

Sudenkaari 45 as 26, 02580 Siuntio As, puh. 90 - 262 580

Varapuheenjohtaja

Anita Soinjoki

Suonotkontie 4 A, 00630 Helsinki, puh. 90 - 746 225

Sihteeri

Sanna-Kaisa Järvinen

Sorsantaival 1, 33100 Tampere, puh. 931 - 555 428

Muut jäsenet

Reija Kaheinen

Rajapolku 6 B 6, 01230 Vantaa, puh. 90 - 876 3498

Irma Koponen

Kaskenkaatajantie 16 A 15, 02100 Espoo, puh. 90 - 466 098

Rahastonhoitaja

Leena Soivio

Kymensalo PLA 243 A, 49290 Vastila

POSTISIIRTOTILI N:0 424 547

CHESSIE-LEHTI

Päätoimittaja Gun Holmström

Kuvamaksu mk15,-

ILMOITUSHINNAT

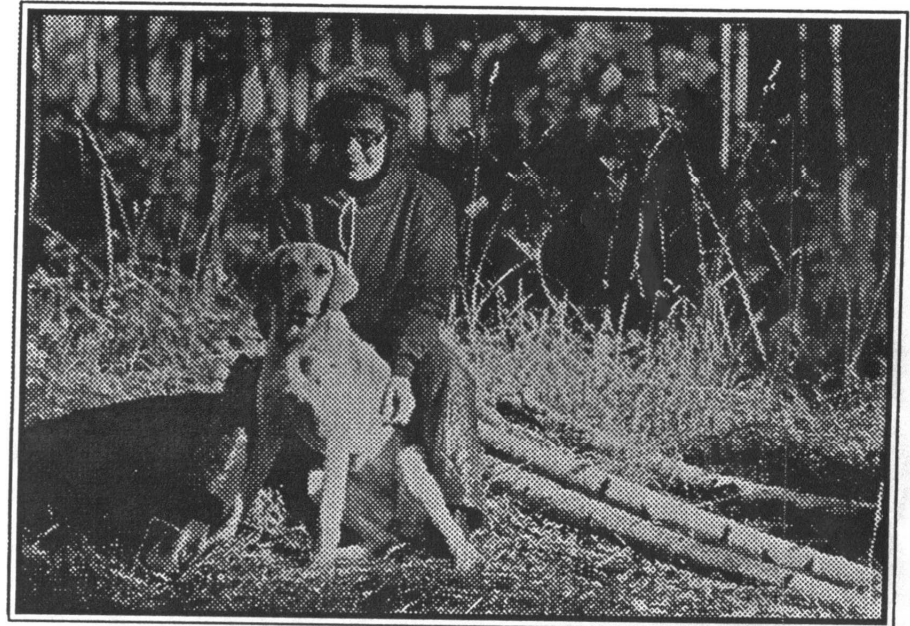
1/1 sivu mk 50,-

1/2 sivu mk 30,-

1/4 sivu mk 20,-

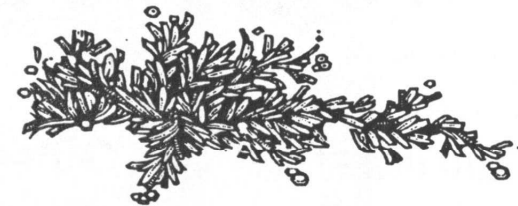
Kansikuva: "The Kennel" -lehestä, USA

*God Jul!
Hyvää Joulua!*

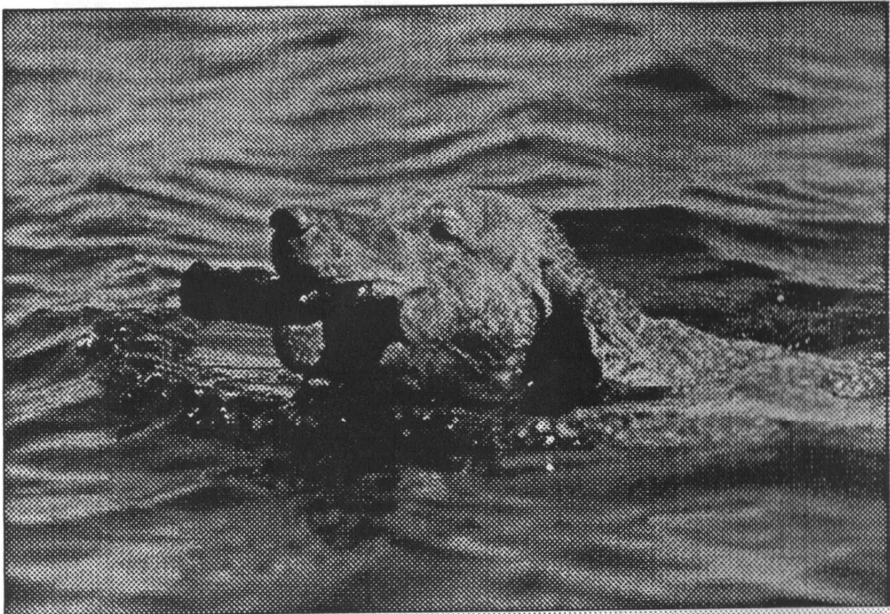
Ulla & Winne 1977

*Med de gamla, goda tiderna i minnet.
Vanhoja hyviä aikoja muistellen.*

ULLA AXELSON

Still going strong!

God Jul!

Chali och matte Sara von Flittner

Gun Holmström

Joulurauhaa kaikille

Elämme rauhattomia aikoja. on sotia ja lamaa. On työttömyyttä. Vaikeat ajat ovat kuitenkin saaneet suomalaiset harrastaamaan koiria aktiivisemmin kuin ennen. Koiranäyttelyiden osallistujamäärät ovat hurjassa nousussa ja kilpailuintokin on kasvanut. Yhdistystoiminta kiinnostaa yhä usempia. Johtuneeko tästä, että riitaisuudetkin eri yhdistyksissä ovat kasvaneet samaa vauhtia. Onneksi meillä on edelleen rauhallista. Päätökset tehdään yksimielisinä ja sopu säilyy. Lähiympäristössä kuitenkin on turbulenssia joten on erittäin tärkeätä, että tulevaisuudessa voimme tehdä entistä enemmän yhteistyötä muiden "pikkuyhdistysten" kanssa. Jonkunlainen noutajia koskeva organisaation muutos on tulossa, ellei aivan lähivuosina niin ei se kovin kaukana ole. On pidettävä huolta siitä, että emme jää silloin muihin jalkoihin. Näin ollen joudumme tulevaisuudessa kiinnittämään enemmän

huomiota näihin asioihin muun, yhdistys- ja harrastustoiminnan lisäksi.

Vuoden aikana on suomalaisesta chessiepopulaatiosta poistunut kuusi koiraa. Toivokaamme, että heidän omistajansa haluavat edelleen harrastaa rotua kanssamme uuden pennun muodossa tai muuten vain tukijäsenenä. Uskollisen ystävän menetys on aina vaikeaa ja suru kestää pitkään. Ajatelkaamme heitä silloin tällöin.

Ensi vuodeksi on mahdollisesti suunnitteilla pentue. Ottakaapa yhteyttä allekirjoittaneeseen jos olette kiinnostuneita itse, tai jos tiedätte jonkun sopivan ostajan. Chessieomistajia on kuten tiedämme, valittava tositarasti muuten ei hyvä seuraa.

Lopuksi haluan toivottaa kaikille Chesapeakekeron jäsenille

Oikein Hyvää Joulua!

Göteborg 29.8.92

Chesapeakeja ilmoitettu kuuteen luokkaan: kymmenen kappaletta.
Tuomarina: Gun Holmström.

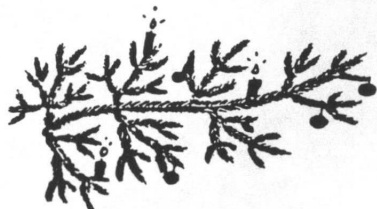

Vas. S&N&Int UCH
Penrose Cherokee
Chief, VSP.
Oik. Arnac Bay
Icelander, sert.ROP

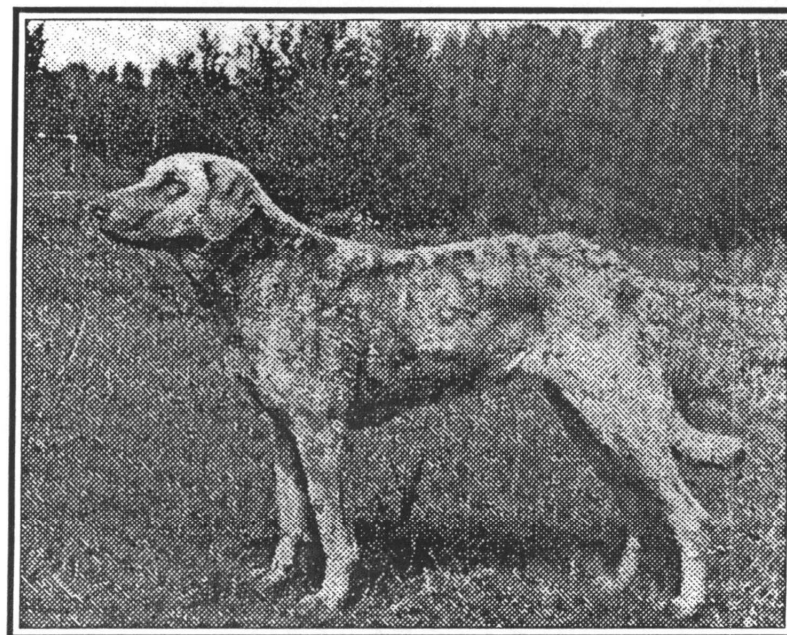
**RAUHALLISTA JOULUA
JA
HYVÄÄ UUTTA VUOTTA**

**IRMA
MARKO
REGGAE**

**Yksi ystävä on poistunut
keskuudestamme ja jättänyt
ikävän tilalle**

**MOLLA (Early Morning av Komsalö)
s. 6.05.1981
k. 4.11.1992**

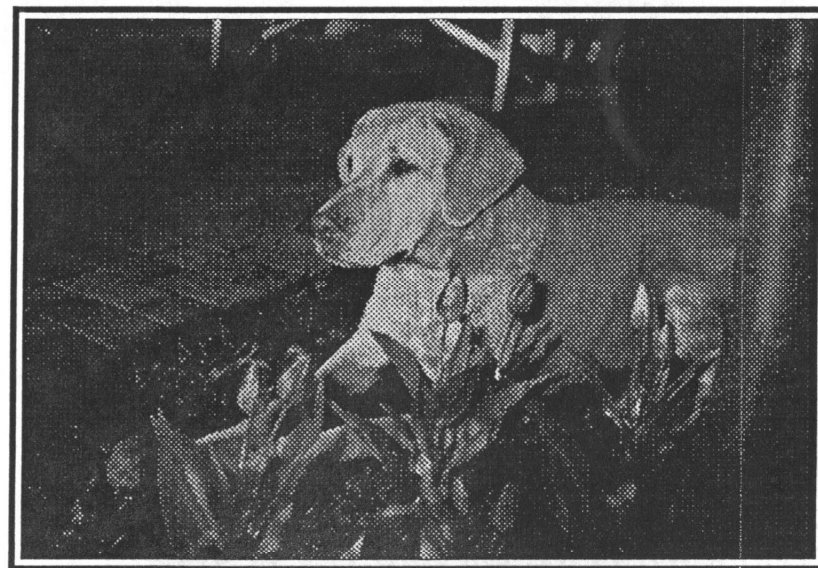
Hyvää
Joulua
kaikelle

Chessie-väelle

Fiia, Marja-Liisa
ja Tapani

**Julhälsningar
från Tammerfors**

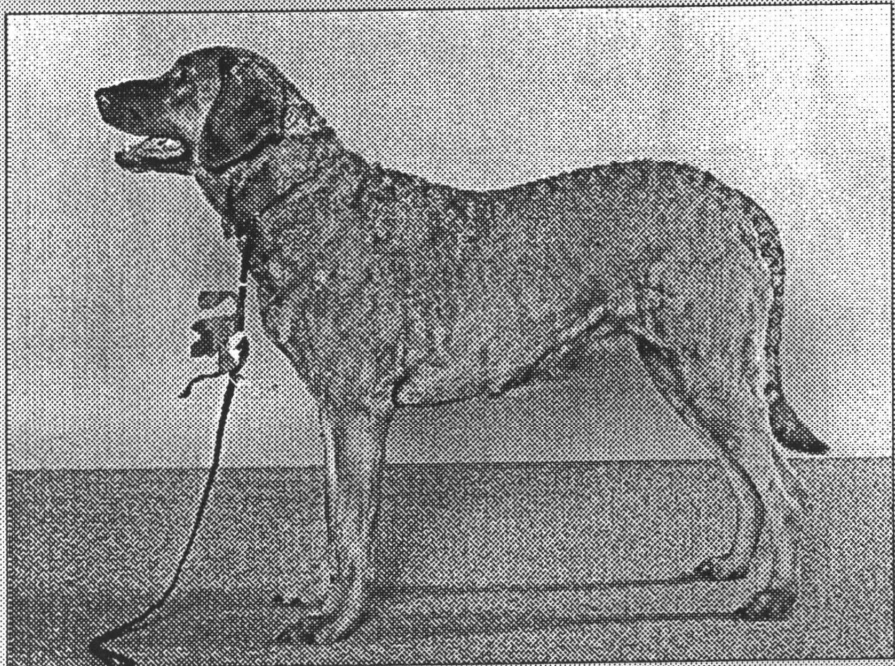

av Dina och Familjen Olli

SV-89 Eagles Wings av Komsalö

Uppf. Gun Holmström, Sjundeå
Äg. Henrik Karlström, Forshaga, Sverige

Borlänge 8.11.92, BIR som 11,5 år gammal.

God Jul och Gott Nytt År

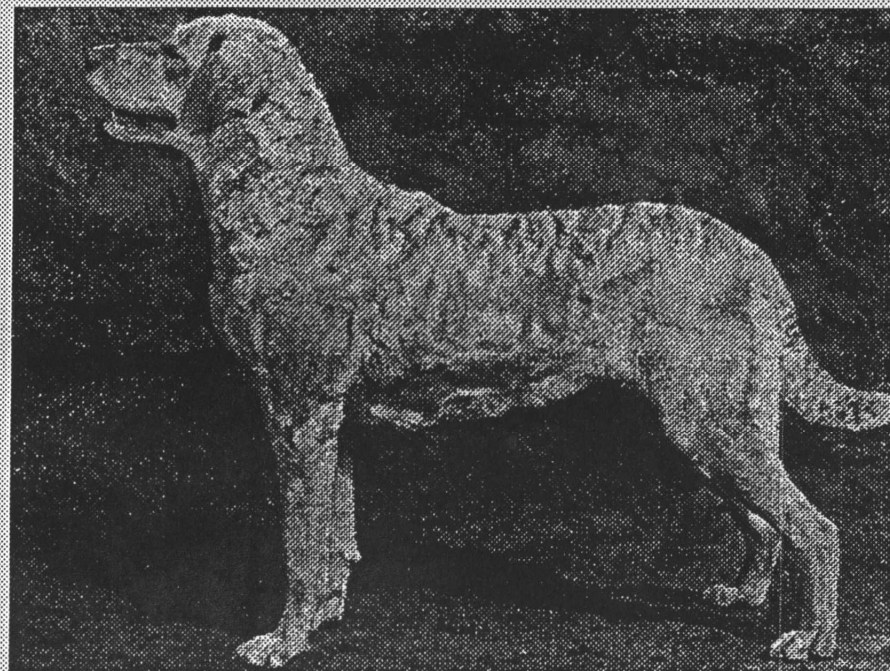
tillönskas er alla av

Wings med familj

KOMSALÖ

* Perustettu 1961 *

CHESAPEAKES & CAVALIERS

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta toivotan kaikille kasvateilleni ja niiden omistajille sekä muille chessieystävälle. Seuraavat chessiepennut suunnitteilla vuodeksi 1995. Cavalierinpentuja parikertaa vuodessa.

Gun Holmström, Siuntio, 90-262580

Chesapeakelahdenkoira

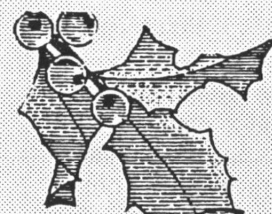
by Robert Milbank, Maryland

Joitakin kuukausia sitten ystäväni kehoittivat minua kertomaan kokemuksistani Chesapeakelahdenkoirasta sekä mielipiteeni sen eri tyypeistä, valitettavasti erinäiset yllättäen ilmaantuneet esteet ovat siirtäneet aikeeni tähän päivään. On epäilemättä olemassa minua ansioituneempia herrasmiehiä tällä alalla mutta lukuunottamatta herra O D Foulkes'in aiheesta kirjoittamaa lyhyttä artikkelia kukaan ei ilmeisesti ole tarttunut asiaan. Jo jonkin aikaa kiinnostus tähän koirarotuun on ollut heikko, yhteen aikaan ei suurisakaan koiranäyttelyissä esiintynyt kuin yksi tai kaksi rodun edustajaa. Viime vuonna Madison Square Gardenin näyttelyssä, tässä kaupungissa, oli yksitoista ilmoittautunutta, tänä vuonna rotu oli jätetty kokonaan huomiotta omaa luokkaa ei lainkaan järjestetty.

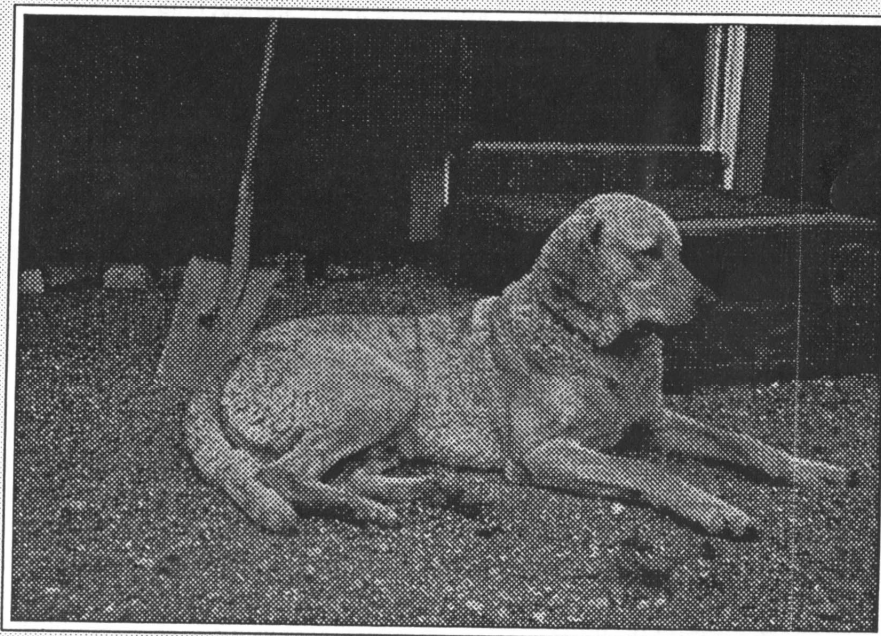
On aivan totta, että tilanne eri rotutyypin johdosta on vaikuttanut miltei kaoottiselta niin että kerran tai kahdesti Baltimoren näyttelyssä on ollut jopa kolme eri luokkaa: lyhyt- tai pehmeäturkkinen koira, pitkäkarvainen Chesapeake sekä niisanottu saukkorotu. Mikäli tarpeeksi monta ilmoittautumista näyttelyyn tulee, saattaisi vieläkin olla hyvä varautua kolmeen luokkaan, sillä rodun kaikilla kolmella muunnoksella on totisesti

ansionsa vedestä noutavina koirina. Esimerkiksi ottaisin pitkäkarvaisen Chesapeaken. Tässä luokassa esiintyvän koiran iho ei näytä olevan kovin hyvin turkilla suojattu, kun työntää peitinkarvat syrjään paljas iho näkyy helposti. Siitä huolimatta tästä luokasta löytää mitä ihanimpia ja kestävämpiä koiria. Nantucket'issa asuvalla ystävälläni on tämän tyyppinen koira, turkki on melko avoin mutta siitä huolimatta sen kestävyys kylmässä vedessä on aivan uskomaton. Ystäväni metsästää paikassa jossa ei voi käyttää houkutuslintuja valtaviin tyrskyjen takia. Ammuttuaan sorsan ystäväni joutuu lähettämään koiransa uhmaamaan aaltoja joista ei pelastusvenekään selviäisi. Noudettuaan linnun koiran on joka kerta uitava se suussa neljännesmailin matkan voimakkaasta virrasta ja tyrskyistä johtuen. Rantauduttuaan koira juoksee rantaviivaa pitkin ja jättää linnun sitä varten rakennettuun suojaan. Koko aamupäivän se jatkaa, noutaen lintuja mitä ankarammassa säässä.

Toinen avoimen turkin omaava koira, jonka omistaa eräs herrasmies Minnesotassa, on erittäin kestävä jäisessä vedessä ja vaikuttaa siltä että se pitää enemmän uimisesta kuin kuivalla maalla olemisesta. Koira ei lannistu vähääkään vaikka sen täytyy liikkua pettäväällä jäällä niin että se ja

God Jul
och
Gott Nytt År

*Rabbe, Snow Goose av Komsalö
samt Margit och Waldemar
Wahlberg från Borgå, önskar
alla chessievänner en God Jul
och ett Gott Nytt År.*

joutuutyöskentelemään välillä jään päällä välillä avannoissa uiden.

Mitä tulee lyhyt- ja pehmeäkarvaiseen Chesapeakeen tunnen yhden joka on noutanut yli sata sorsaa ennen puoltapäivää osoittaen verratonta kylmänsietokykyä. Haluan kertoa näistä tapauksista yksinkertaisesti osoittaakseni, että nämä rodun muunnokset ovat niin hyviä kylmästä vedestä sorsia noutavia koiria kuin toivoa saattaa.

Chesapekelahdenkoira-kerho Baltimoren kaupungissa Marylandissa on kuitenkin laatinut rotumääritelmän Chesapeake'ille joka otettiin käyttöön 1885. Tässä rotumääritelmässä tunnustettiin ainoastaan rodun saukkomuunnos tai n.s. Chesapeake-lahdenkoira jolla on paksu alusvilla.

Tämän ja ainoastaan tämän rotumääritelmän mukaan tulisi tuomareiden arvostella rotua, minun mielestäni yksityiskohdat on siinä esitetty erittäin selvästi eikä väärinkäsityksiä voi syntyä. Monet herrasmiehet jotka ovat näyttelyissä arvostelleet rotua eivät ilmeisesti ole tutustuneet rotumääritelmään lainkaan, pikemminkin he ovat arvostelleet omien mieltymystensä mukaan. Ehkäpä olisi armeliaampi otaksua, että he eivät ole olleet tietoisia Chesapekelahdenkoira-kerhosta tai rotumääritelmästä josta kerho ei koskaan ole poikennut. Itse asiassa eräs herrasmies joka on tunnettu hienona metsästäjänä ja erittäin oikeudenmukaisena miehenä, äskettäin vastasi erälle näytteilleasettajalle joka huomautti arvostelussa tapahtuneista virheistä: "Chesapekelahdenkoiralla ei ole rotumääritelmää!"

Sen lisäksi ettei rotumääritelmän antamia selviä ohjeita ole huomioitu näyttelyissä näiden koirien jalostukseen ei ole paneuduttu riittävän huolellisesti. Moni "kasvattaja" kasvattaa pelkästään saadakseen voittoa, ajattelematta näiden suurenmoisten koirien parasta he ovat risteyttäneet aiemmin mainittuja routyyppejä keskenään ja mainostaneet niitä Chesapekelahdenkoirina. Sanan varsinaisessa merkityksessä monet näistä koirista ovat olleetkin Chesapeake'ja mutta kovin kaukana kerhon rotumääritelmästä ja aivan erilaisia kuin saukkotyyppi.

Sen vaatimattoman tietomäärän, joka minulla on tästä asiasta, olen hankkinut kasvattamalla näitä koiria vuodesta 1889 tähän päivään asti. Alunperin sain kuitenkin tietoa ja ohjausta nyt jo edesmenneeltä, rakastettavalta herrasmieheltä ja innokkaalta metsästäjältä James F. Pearson'ilta, Baltimoresta. Huolimatta hänen loputtomasta kärsivällisyydestään tunsin itseni usein tunkeilevaksi esittäessäni loputtomiin kysymyksiä ja vieraillessani hänen kanssaan lukemattomien koirien luona. Muistan hyvin kun hän arvosteli Chesapeake'ja Baltimoren koiranäyttelyssä vuonna 1890. Pyysin häntä selittämään arvostelunsa perusteet, miksi hän palkitsi erään koiran ja jätti toisen palkitsematta. Hän suoritti tämän pitkästyttävän tehtävän kärsivällisesti ja perusteellisesti ja katsoessani kelloani huomasin hämmästykseni, että ystäväni oli uhrannut kaksi tuntia aikaansa vastatakseni kysymyksiini ja oikaistakseen harhakäsityksiäni. Olen saanut häneltä ka-

soittain kirjeitä, joissa hän vastaa kysymyksiini ja antaa vapaaehtoisesti tietoja kasvatustyöstään. Yksi hänen ehdotuksistaan tämän rodun jalostamiseksi oli ettei keskityttäisi ainoastaan nyt jalostukseen käytettävien korien tarkkaan tutkimiseen, vaan tutustuttaisiin yhtäläillä niiden esi-isiin ja näiden muihin jälkeläisiin. Herra Pearson uskoi, että näin toimien voisimme pian, ehkäpä muutamassa vuodessa, palauttaa Chesapeakelle sille kuuluvan arvostuksen.

Rotumääritelmän tärkeiden kohtien lisäksi hän painotti myös useiden pienten yksityiskohtien tärkeyttä, varsinkin oikeantyyppistä häntää. Hän vastusti pitkähapsuista häntää, sellaista jonka olemme tottuneet näkemään Englannin setterillä, pitäen parempana koiraa jolla oli pyöreä häntä, eli sellainen joka oli juurestaan noin puoliväliin tiheän, lyhyen mutta laineikkaan turkin peitossa. Toinen hylkäävä virhe koirassa oli hänestä runsas karvoitus varpaiden välissä, sillä se viittasi sekarotuisuuteen - muutama sukupolvi takanapäin "sukutaulusta" löytyi luultavasti vesipanielinverta. Ystäväni ehdotti myös, että narttu astutettaisiin vain kerran vuodessa. Näin varmistuttaisiin emän hyvästä tervydestä ja pennuista tulisi voimakkaampia, parempiluustoisia ja kestävämpiä.

Olen kasvatustyössäni yrittänyt seurata ystäväni antamia neuvoja mahdollisimman tarkkaan. Kuvatakseni sitä kuinka hyvin pystyy säilyttämään kunnollisen rotutyypin ja kuumootakseni väitteet, että Chesapekelahdenkoirat ovat sekarotuisia rakkeja voin ilokseni liittää tarinaani

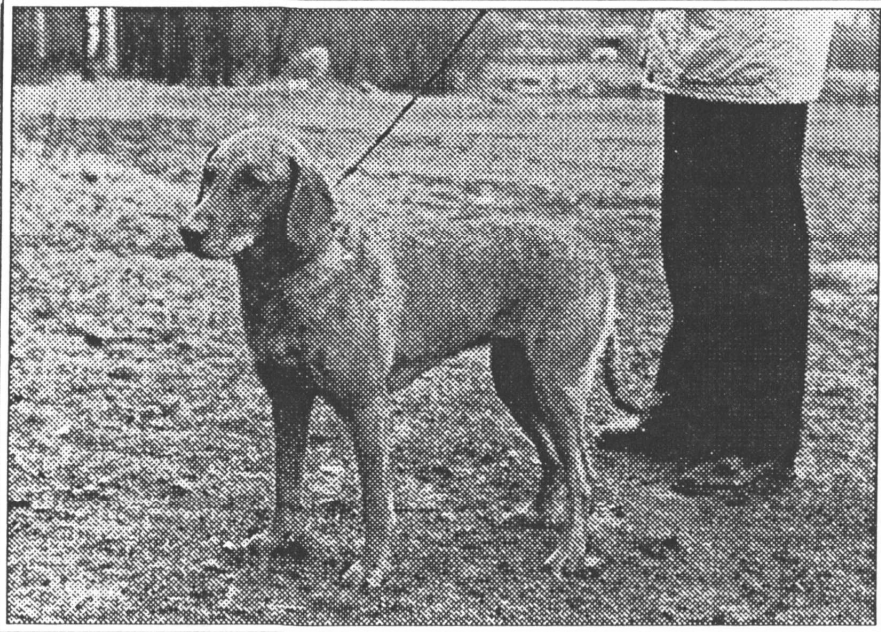
huolellisesti otettuja valokuvia kolmesta sukupolvesta kasvattamiani Chesapekelahdenkoiria. (Valitettavasti näitä kuvia ei julkaistu ACC:n lehdessä. A S)

Onko siis Chesapekelahdenkoira rotuna säilyttämisen arvoinen ja onko tämä koira oikeutettu siihen ihailuun, jonka sen ystävät sille suovat? Yhdeksän vuoden ajalta kokemukseni tästä rodusta kaikissa olosuhteissa oikeuttavat minut vastaamaan kysymykseen empimättä: "Kyllä". Voiko kukaan, joka rakastaa tätä rotua katsoa jotain toista rotua ja pitää sitä samanarvoisena kuin Chesapekelahdenkoiraa niissä kaikissa eri tehtävissä, joissa rotumme on toiminut? Löytyykö toista rotua, joka kymmenen - kaksitoista vuotta uskollisesti tekee työnsä suurten vesilintujen noutajana jäisessä myrskyisässä meressä antamatta olosuhteiden vaikuttaa työskentelyhalukkuuteensa? Pienten lintujen noutajana maalta tai vedestä ei löydy tämän rodun voittanutta! Mikä rotu voi vahtikoirana osoittaa loistavampaa älykkyyttä ja arvostelukykyä?

Mistä löytyy parempi toveri tai rohkeampi ystävä? Chesapeake haastaa harvoin riita, mutta en ole koskaan tavannut sellaista yksilöä joka ei tarvittaessa puolustaisi isäntäänsä ja omia oikeuksiaan tässä maailmassa.

Toivon, että tämä pieni kirjoitukseni saa aikaan paljon keskustelua aiheesta ja että keskusteluun osallisuisi henkilöitä, joilla on käytännön kokemusta Chesapekelahdenkoirasta.

*Lyhentäen suomentanut
Anita Soinjoki*

*Noora lähettää terveisiä
ystävilleen ja sukulaisilleen!*

*Tervehdyksiin yhtyy
Pentti Mäkinen*

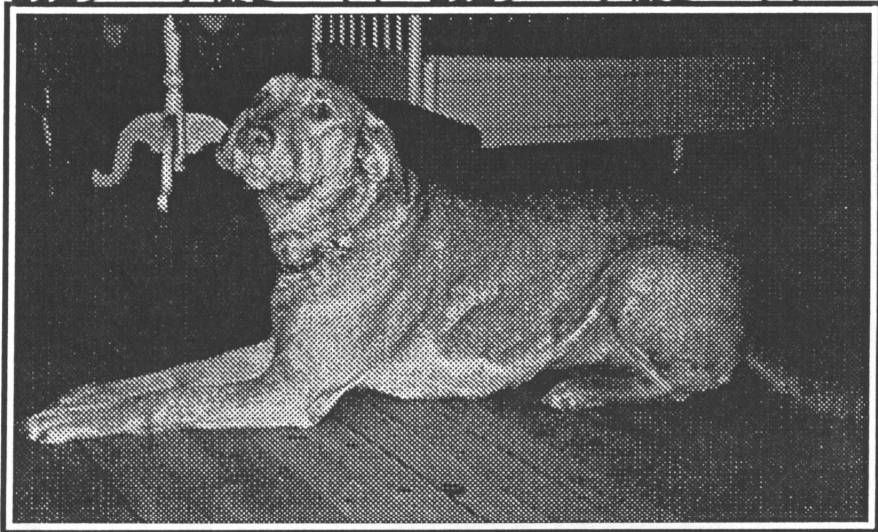
*Kappas. Joulupukkiko
se sieltä tulee?*

*Hyvää Joulua
Chessie-väelle!*

Toivovat: Yankee ja Järviset

Joulutervehdys

kaikille

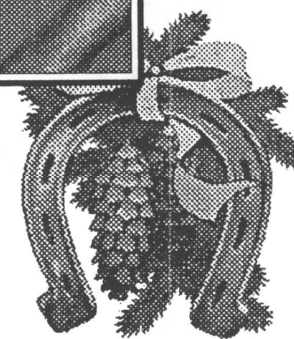
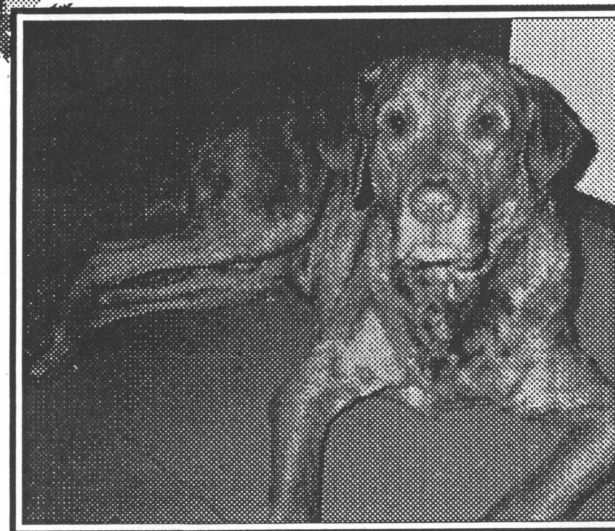
melkein 12-vuotiaalta, yhä pirteältä

TESSULTA

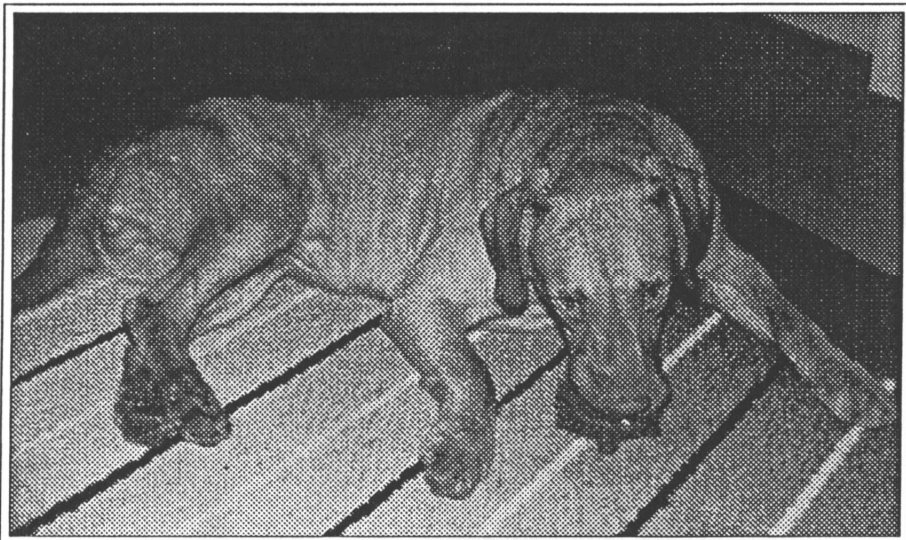
– Ducking Dingey av Komsalö
ja Koskelan perheeltä Raahen läheltä !

Rattoisaa Joulua
ja Menestyksestä
Uutta Vuotta 1993
Chessieväelle !

T. POPPE
JA
5 X P.P.

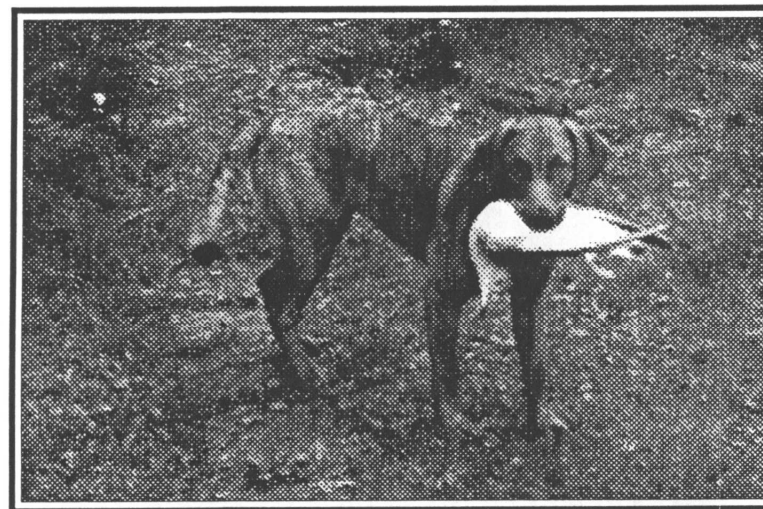

*Iloista Joulumieltä
ja menestystä
vuodelle 1993!*

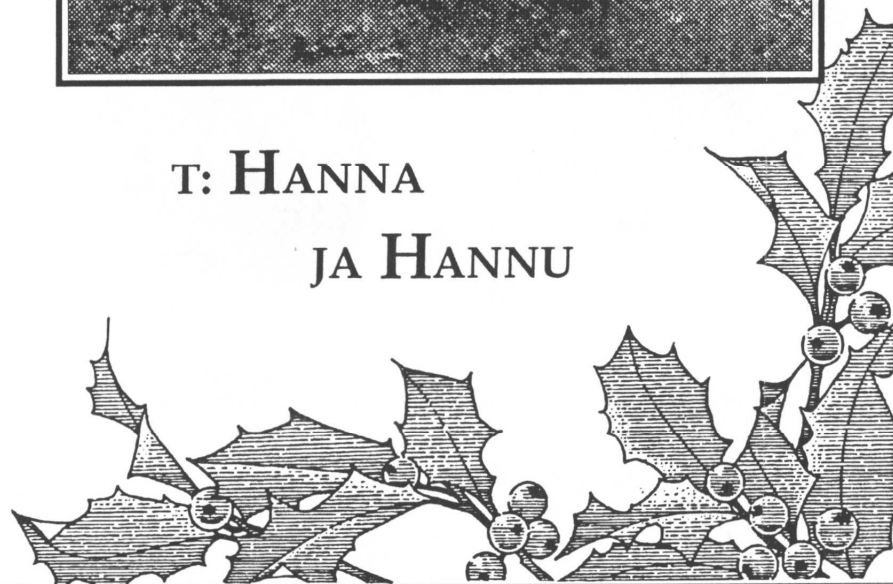
*t. Jami 2v.
ja loput
Kivipäät*

HAUSKAA JOULUA
JA
ONNELLISTA UUTTA VUOTTA

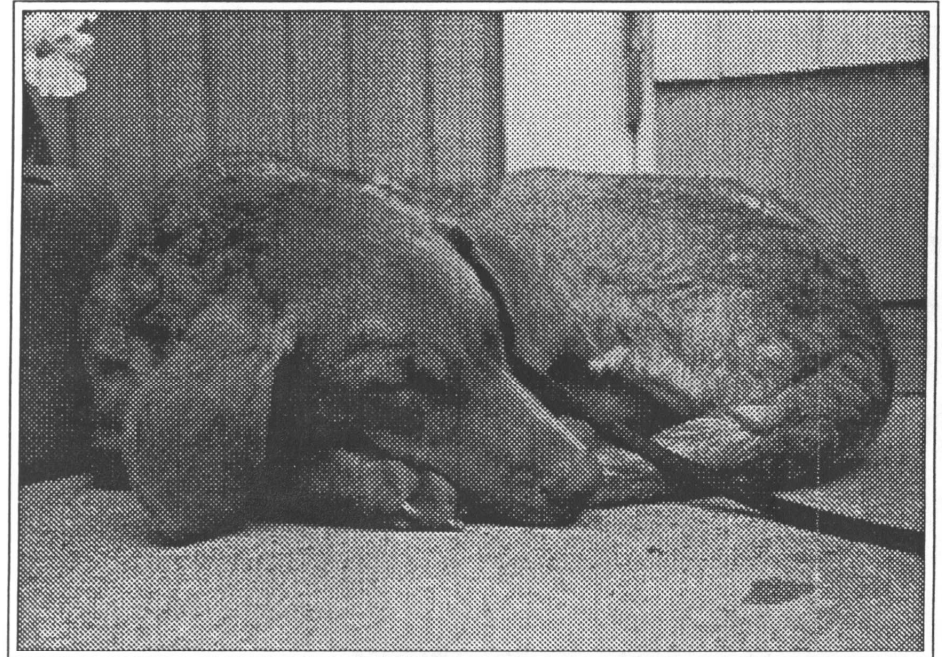

T: HANNA
JA HANNU

JOULU Rauhaa

T: KENNEL HIGH NOON
ANITA, RAIMO JA ELINA

LILY & FREDDIE

HYVÄÄ JOULUA
JA ONNELLISTA
UUTTA VUOTTA!
Haukku

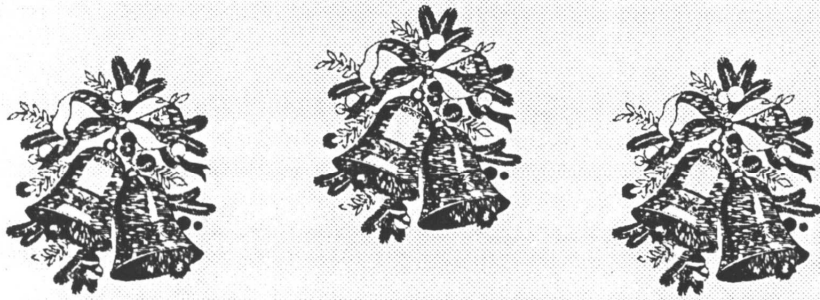

Jouluterveisiä

myös

Lauralta, Valtterilta, Britalta ja
Vililtä sekä Hiskiltä Utöstä

Joulutervehdys teille kaikille

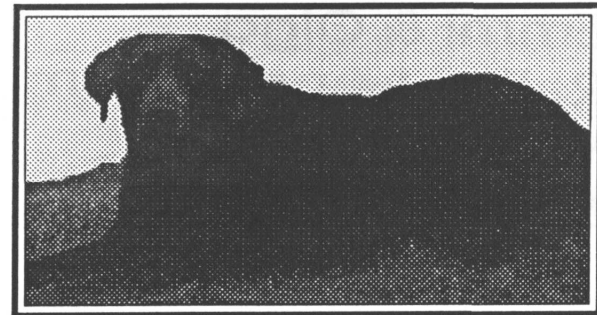
**Matilta, Joosepilta, Annalta, Eevalta
sekä Saartalta.**

Reetta viettää Joulunsa koirien taivaassa ja jättää hyvästinsä
kiitoksin kaikille ystävilleen.

Koiramaisista Joulua!

*T: Alma
Kössi
Nora
sekä
Pelttarit*

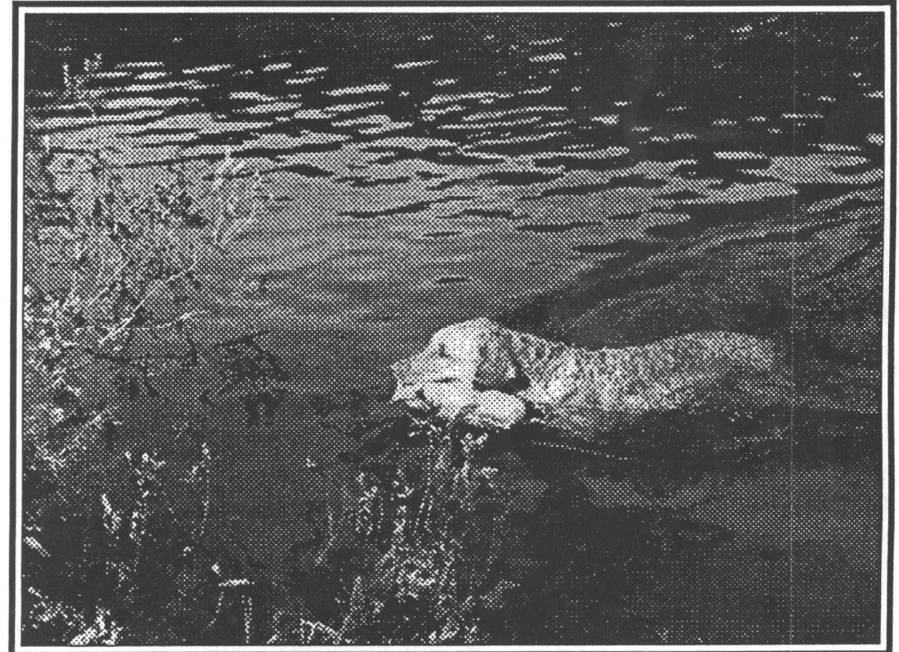

Hyvää Joulua -92

T: Emmi & Olga
Reija, Juspe & "Eemeli"
Vanna
Arvi & Pirkko

Hyvää Joulua & Onnellista Uutta Vuotta

Lotta Svärd av Komsalö
Leena & Eero

Maa- ja metsätalousministeriön tiedotuksia

Eläintauteja ehkäisevät tuontisäännökset muuttuivat

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosasto muuttaa päätöstään, jonka tarkoituksena on ehkäistä eläintautien leviämistä Suomeen maahantuontien yhteydessä. Muutoksella poistetaan tuontilupavaatimukset eräiden eläimistä saatavien tuotteiden, rehujen ja eläinten osalta sekä tarkennetaan tuontisäännöksiä. Päätös tuli voimaan 1.6.1992. Koirien ja kissojen tuontisäännösten muuttuessa kumotaan myös päätös, jolla alle 10-viikkoisten kissan- ja koiranpentujen tuonti on ollut kielletty.

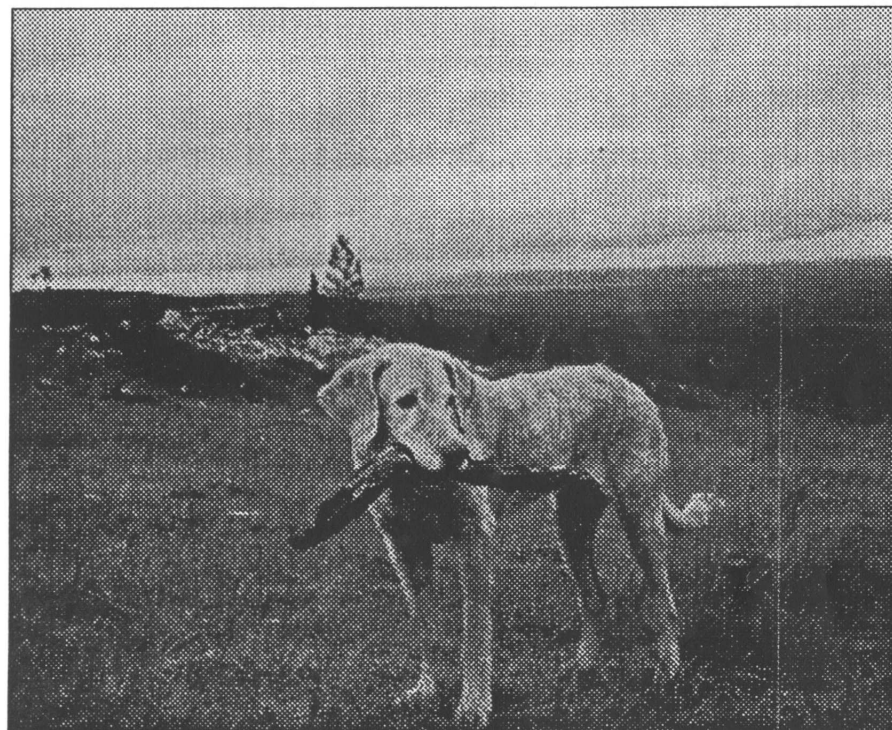
Päätöksen mukaan pakattuja ja kypsennettyjä lihavalmisteita, jotka on valmistettu Euroopan Yhteisössä (lukuunottamatta Espanjaa, Portugalia ja Sardiniaa), Yhdysvalloissa, Kanadassa, Australiassa, Uudessa-Seelannissa, Itävallassa, Sveitsissä tai Unkarissa saatua avaamattomassa myyntipäällyksessä tuojan omaan käyttöön alle 15 kilo painavana eränä. Tällaisia tuotteita ovat mm. erilaiset makkarat, pateet ja luuttomat kinkut. Tuotetta tai pakastettua lihaa tai luita sisältävien tuotteiden tuonti ei ole sallittua.

Suomessa uudelleen lastattavilta kauttakuljetustavaroilta ei enää vaadita tuontilupia. Samoin kaneja saa kesäkuun alun jälkeen tuoda pienten jrsijöiden (esim. marsut, hamsterit, rotat, aavikkorotat, hiiret, chinchillat ja maaoravat) tapaan ilman lupaa Eu-

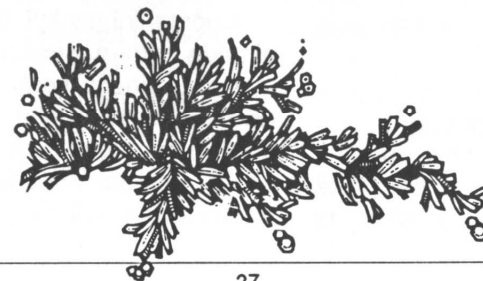
roopan tai Pohjois-Amerikan maista. Lupia ei enää vaadita myöskään lemmikki- tai koeeläinten ravintona käytettävien täyssäilykkeiden, kuivamuonien, puruluiden ja hemantuontia varten.

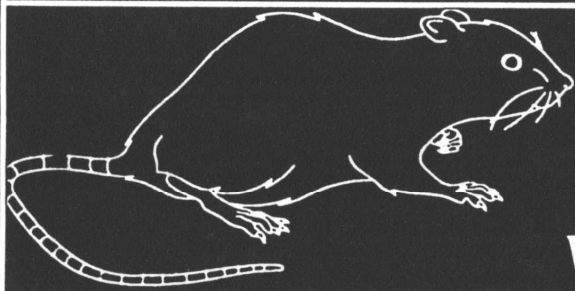
Päätöksellä tarkennetaan myös kissojen ja koirien tuontiehtoja. Raivotauti- eli rabiestilanteeseen pohjautuvat tuontiehto muuttuvat siten, ettei Japanista tuotavia kissoja ja koiria tarvitse rokottaa rabioksen varalta. Muut rabiesvapaat maat ovat Ruotsi, Norja (paitsi Huippuvuoret), Islanti, Iso-Britannia, Pohjois-Irlanti, Irlannin tasavalta, Australia ja Uusi-Seelanti. Sen sijaan Puolasta tuotavat kissat ja koirat on tästä lähin oltava rokotettuja hyväksytyllä rokotteella raivotautia vastaan vähintään 30 vuorokautta ja aikaisintaan 12 kuukautta ennen tuontia. Mikäli todistus rokotuksesta puuttuu, on eläin välittömästi palautettava lähtömaahansa tai lopetettava rajaeläinlääkärin valvonnassa. Samaa käytäntöä sovelletaan myös Baltian maista ja entiseen Neuvostoliittoon kuuluneista maista, Turkista, Aasiasta (paitsi Japanista), Afrikasta sekä Etelä- ja Keski-Amerikasta tuotaviin kissoihin ja koiriin. Muiden maiden osalta rokotusvaatimuksiin ei tule muutoksia.

Joulutervehdys Chessieväelle !

Sandi ja Suomiset

Rotanmyrkky - koirasi viimeinen ateria?

Miljoonat rotat ummistavat vuosittain silmänsä viimeisen keran lepoon syötyään päivälliseksi annoksen rotanmyrkkyä. Harvassa el ole kolrenkaan lukumäärä, jotka hyväuskolsina ovat jakaneet nlsä-käsvejljensä kohtalon osallistumalla viimeiseen rotanmyrkkyateriaan. Ero on valn silnä, että rotan kuolemasta lloltaan ja kolran kuolemasta ltketään. Toisilla on oikeus elää, toisilla ei.

Vaikka rotanmyrkkyyn kuoleminen kiistatta on tuskallista ja epämieluisaa, voidaan rottien myrkyttämistä ihmisen näkökulmasta puolustaa, vetoamalla olemassaolon kamppailuun. Sekä ihmisen että rotan on syötävä eläkkeeseen, ja jos ihminen ei tapa rottaa, syö rotta ruokamme ja lopuksi meidät itsemmekin. Koira sen sijaan on tässä asiassa sijaiskärsijä. Se ei tuhoa miljardien arvosta kehitysmaiden viljavarastoja eikä levitä kulkutauteja ja kauhua ympäristöönsä. Silti koira saattaa kuolla rotan ja ihmisen välisessä voimainmittelössä. Tästä voivat korkeintaan rotat iloita.

Aikaisempina kauhun vuosina käytettiin strykniniä ja ties mitä myrkkyjä rottien tuhoamiseksi, mutta

viime vuosina on miltei yksinomaisesti ruokittu rottia ns. coumariili-aineilla. Näistä kuuluisimpia ovat pindone, diphacinone ja warfariini. Kaikki yhtä maukkaita ja tappavia. Näiden myrkkyjen tappovaikutus perustuu veren hyytymistekiöjiden muodostuksen häiriytymiseen. Veren hyytymiseen tarvitaan monien muiden asioiden lisäksi ns. trombiinia, jonka muodostumiseen vuorostaan tarvitaan ns. protrombiinia. Rotanmyrkky estää protrombiinia muodostumasta ja näin ollen veri ei pääse hyytymään. Kansanomaisesti ja selkeästi lausuttuna, uhri kuolee sisäisiin verenvuotoihin.

Myrkytysoireiden vakavuus riippuu siitä, onko koira tai rotta ahmatti. Suuren määrän syönti kerralla aikaansaa vatsanpurujen lisäksi melko varman kuoleman. Rauhallisemminkin voidaan päästä samaan päämäärään. Pienen määrän nauttiminen kerralla, mutta toistuvasti useamman päivän aikana on miltei yhtä kohtalokasta.

Cuomariini-myrkyt ovatkin, näin ainakin rottien kesken sanotaan, melkoisia aineita, koska ne alkoholin tavoin aiheuttavat himon. Talon alle piilotettua rouhetta on seuraavana, sitäkin seuraavana päivänä pakko maistella, kunhan alkuun on päästy.

Sama ongelma saattaa esiintyä herkkutelevien koirien keskuudessa. Kerätapassituksen taivaan porteille saa nautiskelemalla 50 mg/painokiloa, kun taas hitaamman tien kulkijat pääsevät perille syömällä viisi mg/vrk/painokilo 5-15 päivän ajan. Myrkynsietokyky on jossain määrin yksilöllinen ja riippuu esim. kokelaan maksan kunnosta.

Rotanmyrkkyyn sortunut koira muuttuu alakuloiseksi ja hiljaiseksi. Limakalvot vaikuttavat kalpeilta ja lämpötila saattaa laskea. Verenvuototaipumus voi ilmetä vuotona sieraimista, peräaukosta tai vaikkapa tihkumisena ikenistä ja limakalvoista. Usein virtsa muuttuu verestäväksi. Jopa niveliin tai ihon alle voi muodostua veripaukamia. Potilas vuotaa annoksesta riippuen kuiviin joko hitaasti tai hivutellen. Suuria määriä ahminut voi kuolla kesken koiruuksiensa ilman ulkoisia verenvuodon merkkejä. Näissäkin tapauksissa voidaan laboratoriokokeissa osoittaa veren hyytymisajan pidentyneen huomattavasti. Diagnoosin teossa onkin hyytymisajan määrittämisestä paljolti apua, ellei koiran omistaja ole silminnäkijänä ollut mukana osallistumassa ateriaan.

Hoidon kannalta katsottuna ei tilanne ole toivoton. Koska rotanmyrkky myrkytyksessä protrombiinimuodostuksen kannalta tärkeän K-vitamiinin biologinen hyväksikäyttö estyy, voidaan hoito perustaa riittävän K-vitamiinin antoon. Näin saadaan hyytymismekanismi jälleen käyntiin. Tätä hengenpelastajaa tulisi aluksi antaa suonensisäisesti tarpeellisen tehon saamiseksi ja tämän jälkeen potilaan tilasta riippuen pillerihoitona

tai pistoksina viiden päivän ajan. Selvääkin selvempää on, että ankarissa tapauksissa tulee kuiviintihkunut veri korvata uudella verellä tai paremman puutteessa verioplasmalla.

Jos potilas mieli sairastella kotoisissa oloissa, tulisi petipaikka sijoittaa lämpöiseen ympäristöön verenhukasta johtuvan alilämmön korvaamiseksi. Koiran pikkuhiljaa toipuessa, voi omistaja käyttää vapaa-aikansa tutkimalla, missä potilas on ateriansa nauttinut ja löytyykö kenties vielä paikalta tähteitä seuraavaa uhria varten. Aina ei kuitenkaan salapoliisin työ johda tulksiin; joko pöytä on syöty tyhjäksi jälkiä jättämättä tai tuntematon perverssi namusetä on ohikulkiessaan viskannut hallille juuri sopivan suuruisen annoksen. (Toim. huom. Mm. Pohjois-Suomessa on useita koiria myrkytetty omalle pihalleen käyttämällä erilaisia myrkkyjä. Myrkyt on usein kätkeyty johonkin ruokapalaseen ja heitetty koiran omalle reviiirille.)

Rottien ja koirien elämä ei ole helppoa. Kansainvälisiltä kentiltä kantautuvat huhut kertovat, että pirullisista pirullisin, ihminen, on keksimässä uusia juonia. Rotat ovat näet ikuisesti kärsivällisinä ja ovelina kehittäneet vuosien myötä vastustuskyvyn nykyisille myrkyille. En tiedä, pitääkö tämä paikkansa pienen Suomenmaan kotirottien kohdalla, mutta ehkäpä Amerikoissa. Joka tapauksessa on odotettavissa uusi ase neutronipommien aikakauteen: Entistä tappavampi myrkky rotille ja... koirille.

(Lainaus: Norfolk-Norwich 2/88)

ELL Mikael Ilves